

ترویج کشاورزی در گذشته و حال و

راه‌حلهای پیشنهادی (۱)

مصرف گردید، که هدف غائی آن شرح مراتب زیر است:

- ۱- اعمال سیاست‌های استعماری در جهت نابودی جنگل و مراتع طبیعی با ارائه طرحهای مختلف در زمینه ایجاد مراتع و جنگلهای مصنوعی.
- ۲- اعمال سیاست سلفه‌گری در جهت کاهش اراضی مرغوب و مزروعی دشتها.
- ۳- نفوذ در اعماق روستاها و تلاش در جهت شناخت و تغییر آداب و رسوم و رفتار اجتماعی روستائیان.

- ۴- ارائه طرح و روشهای فریبنده در جهت جدا ساختن روستائیان از روشهای سنتی و تجربی.
- ۵- نفوذ کارشناسان غربی در جهت تشکیل و پیاده کردن سیاست کشاورزی نوین استعماری و تحمیل روشهای متروک و زیانبار غربی بمنظور زمینه سازی اجرای برنامه‌های تحمیلی و تخریبی در آینده و برنامه بعدی شامل سازماندهی و تغییر سیستمی بود که تحت عنوان سازمان ترویج کشاورزی یا بازوی اجرایی وزارت کشاورزی که با وضعی گسترده بوجود آوردند با آن که برنامه تشکیلاتی سازمان ترویج که با نواقصی که داشت مناسب و امیدوار کننده بنظر می‌رسید ولی در عمل مواردی که منطبق با سیاست استعماری و در عکس اهداف ترویجی بود اعمال گردید، بشرح زیر می‌باشد:

* سیاست استعمار در عکس اهداف ترویج

- ۱- تربیت جوانان شهری به جای جوانان روستای در جهت تحمیل آداب و رسوم غربی و ایجاد فاصله بین مروج کشاورزی و کشاورزان.

● **آهنگ کوچ و مهاجرت کشاورزان به پایتخت و مراکز استان و شهرستان باعث گردید که اراضی آباد و دایر و مرغوب کشاورزان زحمت کش و فعال تحت سه عامل زور و زر و تزویر بتدریج در اختیار شرکت‌های سهامی زراعی و تعاونی تولید و فئودالها و مابشران و اغلب در اختیار بعضی از سرمایه داران شهری و زمین خواران قرار گرفت.**

زمان گذشته کشور ما شامل سالهای تسلط استعمار نو بوده است، که بلحاظ دارا بودن امکانات بسیار در زمینه تولیدات کشاورزی در داخل و خارج آمریکا از طریق سرمایه گذاری‌های بی‌پایان مرزی و تشکیل کشت و صنعتهای وسیع که صادرات محصولات کشاورزی اضافی را به کشورهای نظیر ایران اسلامی برای تبدیل به ارز سنتر و استفاده از قیمت‌های اخیاری ایجاد نمود که زمینه صدور محصولات کشاورزی و صنعتی را به کشور ما فراهم آورد و تحت برنامه استعمار غذایی و استعمار صنعتی اعمال گردید. لذا زمان گذشته کشاورزی ما از سالهای ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ آغاز و تا انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ ادامه می‌یافت. استعمار نو با زمینه سازی مناسب از طریق سرکوب نهضت اسلامی و جلب رشاکت و علاقه مندی‌ایادی و نوکران خود و تبلیغات و جوسازی و پنهان ساختن چهره کر به خود از کشاورزان ساده و بی‌ریا و ناآگاه و محتاج وارد معرکه گردید. ابتدا تحت سیاست استعماری اصل بر زمین و با عنوان همکاریها و کمکهای اصل چهار آمریکا و با شعار تو خانی و فریبنده و با تصویب دست‌همکاری آمریکا در داخل دست ایران در زمینه همکاری‌های ذیقیمت برای افزایش و بهبود وضع تولیدات کشاورزی مقدار متناسبی از ماشین آلات و ادوات کهنه کشاورزی را با تحمیل به بودجه ناتوان آن روز مملکت ما در اختیار وزارت کشاورزی قرار داد که کالا در راه آزمایشات و تحقیقات بوج و سی آرزوس و محرب

کشاورزان

۲- انتقال پول و دارائی کشور بدست مالکین و فئودالها جهت جنب رضایت و شدت بخشیدن به جذب تولیدات صنعتی و کشاورزی دنیای غرب و بکار اندازی کار خانجات مونتاز کننده و خروج ارز بیشتر از سلکت

۳- تحکیم بخشیدن به سیاست سلطه گری و اقدام سیاست غارت و چپاول اموال مردم از طریق

۳- وارد کردن محصولات کشاورزی بوسیله دولت و استفاده از سوپ سید فرمایشی و عرضه آنها ارزان تر از تولید است مشابه داخلی جهت مایوس کردن کشاورزان از فعالیت و تولید بیشتر لذا زمینه یک نارضایتی و بدبینی فراهم گشته و میرفت که حوادثی در رابطه با قطع سلطه استعمار و استثمار رازجانپ جامعه کشاورزی در پی داشته باشند که مسئله اصلاحات ارضی کذائی با سیاست چند بعدی

● مروجین کشاورزی تا سال ۱۳۴۵ تعدادشان به ۵۰۰۰ نفر میرسید که تدریجاً جذب ارضی طاغوتی و غیره شدند و ترویج کشاورزی نیز کم کم اجرای طرح های خاص تولیدی و فروشنده های کشاورزی گردید.

فرب داند مردم به انجام رفی می مانند ملی کردن منابع آب - مرتفع - جنگل و غیره.

۴- آزاد گذاشتن جامعه کشاورزی نا آشنا به ماشین آلات و ادوات کشاورزی و فاقد مدیریت جهت انهدام و نابودی کشاورزی و بعبارتی تیشه به ریشه زدن

و با محتوای تخریب و انهدام از جانب استعمار پیش کشیده شد که موارد تخریبی و سیاسی آنرا بشرح زیر یادآور می شویم:

اصلاحات ارضی و پی آمدهای آن

۱- ایجاد سردرگمی بیشتر و هرج و مرج در مدیریت کشاورزی و سایر موارد اجتماعی

۲- تغییر سیستم کشاورزی سنتی و تجربی در جهت اعمال سیاستهای سلطه گری مکانیزاسیون و مصرف نهاده های وارداتی از غرب.

۳- تحمیل روشهای آموزشی در جهت استثمار روستائیان در دراز مدت و ایجاد سردرگمی در انتخاب روشهای مفید کشاورزی.

۴- همراه نمودن بعضی از برنامه های مفید سازمان با عدم موفقیت و بدبین ساختن روستائیان به مامورین ترویج جهت پیاده کردن اهداف سیاسی و زیانبار.

۵- ایجاد زمینه سرمایه گذاری های کلان و وارد کردن نهاده های کشاورزی و حیف و میل بیت المال و سرگرم نمودن ملت با هدفهای پوچ و بی نتیجه که این وضع در ابتدا بلحاظ گسترش و توسعه مکانیزاسیون ورود بی حد و حساب ماشین آلات کشاورزی آمریکائی و اروپائی و بلوک شرقی به کشور، زیر کشت رفتن بسیاری از راضی بایر و مرتعی تا مدتی توانست با تولید اضافی بعنوان سرپوش نواقصات کار و برنامه ریزی استعماری واقع گردد. و اگر مقدار ناچیزی هم اثرات آموزشی دانست شامل حال مالکین و مالک زادگان و کدخدایان و مباشران روستاها گردید. چرا که تمامی امکانات و وسایل و نهادهای وارداتی و تحمیلی به بودجه و بیت المال در راضی و املاک شخصی مالکین بمصرف می رسید. تا موجبات کارآئی لفظی و تأتید و تشویق مروجین کشاورزی فراهم گردد. و بعدها وجود همین ماشین آلات و نهادهای بعلت عدم آشنائی عمومی با طرز کار و عملکرد آنها و ابتکارات مربوط به آن و توزیع غیر عادلانه و بی حساب و عدم تناسب کاربرد آنها در نقاط توزیع شده موجبات تشدید انهدام اراضی و کاهش سریع تولید و زیان اقتصادی کشاورزی را فراهم آوردند. دیری نپائید که کشاورزی و کار در اراضی و سرمایه گذاری در زمین بهر شکل و وضعی از حالت سود آوری خارج شد و از چند سو کشاورز ایرانی تحت فشار زندگی و ادامه فعالیت در روستا قرار گرفت بشرح مراتب زیر:

۱- ناتوانی مالی کشاورزان و تحت الشعاع قرار گرفتن مزارع کوچک کشاورزی در برابر

مکانیزه های مالکین

۲- حداکثر بهره کشی مالکان قلدر و زورگور روستاها از کشاورزان در جهت تامین منافع شخصی.

۵ - مستثنی کردن اراضی مرغوب و حاصلخیز، تبدیل آنها به کشت و صنعت بمنظور تولید محصولات لوکس و فاقد جنبه اقتصادی نظیر مارچوبه - توت فرنگی - و نهال و گل و خیار و هندوانه و غیره که از نظر اقتصادی بیفایده است.

۶ - زمینه سازی در جامعه روستائی برای خرید و مصرف وسائل و ادوات وارداتی از غرب و از این مرحله به بعد برای تخریب و انهدام کشاورزی ایران اسلامی از جانب استعمار برنامه مشخصی ارائه نگردد. و عبارتی تا هم این جا کافی بود که مقاصد استعمار در غارت و چپاول ثروت های ملی و وابسته کردن کشاورزی به دنیای غرب عملی گردیده باشد وضع کشاورزی ما از این مرحله به بعد خود مستلزم کاوش دقیق و عمیق میباشد. زیرا از یکطرف نیاز کامل جامعه بتولیدات کشاورزی و دامی غرب و شرق به جهت تکمیل شدن برنامه استعمار و غذایی و از طرف دیگر آهنگ کوچ و مهاجرت کشاورزان به پایتخت و مراکز استان و شهرستان باعث گردید که اراضی آباد و دایر و مرغوب کشاورزان زحمت کش و فعال تحت سه عامل زور و زر و تزویر بتدریج در اختیار شرکتهای سهامی زراعی و تعاونی تولید و فوئدالها و میابان و کدخدایان و سایر سرچشمان روستا و اغلب در اختیار بعضی از سرمایه داران شهری و زمین خواران قرار گرفت که در رابطه با استفاده از کلیه امکانات و اعتبارات دولتی سودآوری ظاهری کشت و صنعتها بدست افراد یاد شده که در ارتباط کامل با ایادی دربار و افراد با نفوذ مملکت بودند. بر حسب عدم توانائی برای استقلال و آزادی فعالیت به کشاورزان ایران زده می شد. و در نتیجه از یکسو تخریب و ویرانی اقتصاد کشاورزی و وابستگی کامل کشاورزی ایران و از سوی دیگر تخریب و انهدام اراضی آباد و از بین رفتن مراتع سرسبز و ویرانی جنگلهای سرفراز که موجبات اصلی رونق کشاورزی و تقویت آبهای زیر زمینی و حافظ منابع آبی و خاک میباشد تحت برنامه های استعماری شروع و به انجام رسید. خلاصه آنکه جامعه کشاورزی و غیر کشاورزی ایران که روزگاری خود صادر کننده محصولات و مواد اولیه غذایی بود با تکیه به درآمد کاذب و تک محصولی از فروش نفت تدریجاً بمصرف کننده کامل تولیدات کشاورزی و دامی و میوه جات کشورهای غربی و شرکتهای چند ملیتی آنان تبدیل گردید. و در اثر بی

علاقهائی تدبیر به فعالیت کشاورزی که توأم با زحمت زیاد و سود کم و همچنین سوق دادن جامعه به تجدد و دسترسی به پول و رونق معاملات کذائی و بورس بازی زمین و لوازمات صنعتی و اتومبیل و رونق کارخانجات مونتاژ کننده صنایع غربی و غیره مسئله کشاورزی رابطور کلی به فراموشی سپردند چنین وانمود شد که گویا ایران اسلامی اصلا مستعد کشاورزی نبوده و با ثروتی که در زیر زمین دارد بایستی به زندگی کاملاً راحت و تولیدات صنعتی بپردازد (مونتاژ) و مروجین کشاورزی هم که تا سال ۱۳۴۵ تعدادشان بحدود ۵۰۰۰ نفر میرسید تدریجاً جذب دستگاههای اداری اصلاحات ارضی طاغوتی

● شورای خبرگان که
مشکل از چند نفر روستائی
سالخورده می باشد، بعنوان
بازوی راست کشاورزی
جهاد سازندگی در کنار مدیران
کشاورزی در آموزش و برنامه
ریزی و اجرای روش های مفید
و سازنده در اجرای مراتع و
جنگل و امور عام المنفعه و
تعاون نقش مؤثری می تواند
داشته باشد.

و غیره شدند و وظایف و برنامه اصلی سازمان ترویج کشاورزی نیز کم کم تغییر پیدا نمود و تبدیل اجرای طرحهای خاص تولیدی و فروشنده بادهای کشاورزی در سطح شرکتهای سهامی زراعی و تعاونی تولید و کشت و صنعتها گردید.

تحلیلی از وضع امروز کشاورزی ایران
وضع فعلی کشاورزی مملکت اسلامی ما با توجه بوقوع انقلاب اسلامی مستضعفین و علی الخصوص جامعه باستضعاف کشیده شده و زحمت کش کشاورزی و اینکه در وضع ادارات

دولتی انقلابی آنچنانی و همراه با انقلاب ملت مسلمان صورت نگرفته و تغییر بنیادی و برنامه ای پیش نیامده میتوان در درجه اول این حقیقت را قبول کرد که در حداقل وضع گذشته و سیاستهای تخریبی و کاهنده متوقف گردیده و از آن جهت که در رابطه با جلوگیری از مهاجرت روستائیان قدمهای ضعیفی برداشته شده و با تشویق کشاورزان از طریق افزایش بهای اغلب محصولات کشاورزی و مقارن ساختن تولیدات کشاورزی و دامی با سود آموزی و امیدواری دامداران عشایری و آزاد شدن بعضی مراتع که در قرق دربار و بعضی سازمانها قرار داشته و علاقمندی بعضی افراد کشاورز به اشتغال مجدد در کشاورزی و فعالیت در روستاها و تقسیم اراضی بزرگ مالکان فراری از مملکت و امکان استفاده از اعتبارات عمرانی کشاورزی در هر موقعیت و سایر عوامل و امکاناتی که جزء ره آورد طبیعی انقلاب اسلامی محسوب میشوند. با اینکه از راه های فعالیت بیشتر و افزایش سطح زیرکشت و استفاده از آبهای زیر زمینی و همچنین فعالیت های فوری و ضروری جهاد سازندگی در امکان دسترسی به نهاده هایی از قبیل بذر، سم، کود، وسایل سبک و سنگین واردات کشاورزی میزان تولید بصورت چشم گیری بالا رفته ولی این حقیقت را نیز باید قبول داشت که کاری بنیانی و کنترل کننده و ارزیاب حال و آینده در نظام کشاورزی مملکت صورت نگرفته است و توزیع مواد نهادهای و ماشین آلات و ادوات کشاورزی بر حسب اتفاق و عینیت انجام پذیرفته و از برنامه ریزی و پیش بینی های مورد نیاز و برنامه های درازمدت فاصله بسیار داشته است و عبارتی ساده زیربنای کار برای برنامه ریزی در جهت گذشتن از خودکفائی و حداکثر استفاده از امکانات طبیعی و الطاف و عنایات بیکران الهی بمنظور تامین رفاه عمومی در نتیجه کار و کوشش آماده گردیده و اگر نواقصی متوجه فعالیت های جهاد سازندگی باشد در نتیجه نوپا بودن این ارگان انقلابی و پرداختن به کارهایی ضربتی و رفع نیازهای فوری میباشد که تا امروز با آن دست بگریبان بوده ولی با نتایجی که از این تلاش خداگونه حاصل گردیده میتوان امید آن را داشت که تحت نظم خاص انقلابی کشاورزی را در اقصی نقاط کشور و کلیه روستاها در کنترل گرفته و جامعه کشاورزی را با استفاده از تکنولوژی در کانال تجربیات سنتی و ریشه ای هدایت نموده و

مصوبات موثر و مفید وسازنده.

۵- خدمات جنبی:

ایجاد مراکز خدمات صنعتی و دامپزشکی و تبادل نهاده های تولیدی که بعضاً هرچند روستا یک مرکز و بعضاً هم در هر روستا یک مراکز ازاسی خواهد بود.

۶- تعیین سیستم های کشاورزی

بامطالعات دقیق و شناخت موقعیت های مختلف و استعداد های متفاوت گوشه و کنار و زوایای مملکت اسلامی ایران با صلاحدید و پذیرش خبرگان کشاورزی در شهرستان و یا بخش سیستمهایی از کشاورزی سنتی و نیمه مکانیزه و مکانیزه رامی توان حفظ و تقویت و اعمال نمود.

۶- اجرای برنامه های خاص زراعت دیم و جلوگیری از فرسایش خاکهای زراعی تحت زراعت دیم و تقویت آنها.

۷- کمک به تشکیل تعاونیهای زراعی

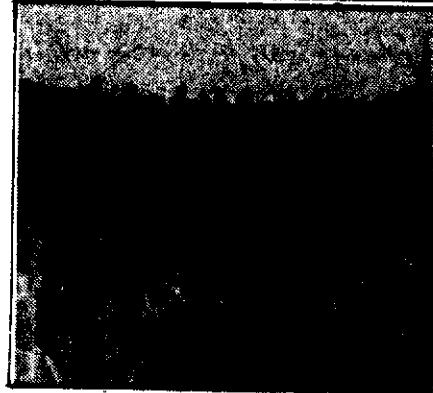
کمک به تشکیل تعاونیهای خاص زراعی درجهت ایجاد تسهیلات لازم برای اجرای برنامه های زیربنایی و استفاده از امکانات موجود در راه رسیدن به هدف های بزرگتر و جلب همیاری روستائیان در کارهای بنیادی.

۸- ایجاد مراکز آموزشی

ایجاد مراکز آموزشی و نمایشی در شهرستان جهت ارائه تکنیک و روشهای سازنده کشاورزی و آموزش ادوات کشاورزی به مدیران و افراد روستاها.

۹- ترویج مبارزات غیرشیمیایی و متقاعد نمودن افراد روستاها به واردات کمتر و صادرات بیشتر و سازندگی درجهت رفع نیازها.

۱۰- اجرای برنامه منظم و دقیق برای عودت دادن روستائیان مهاجر از سه طریق واگذاری زمین و تامین مسکن و ایجاد مراکز صنعتی و کارگاههای دستی (ساخت لوازم بافندگی فرش و غیره) طبق تحقیقات بدست آمده اکثر روستائیان که ناچار از مهاجرت بوده اند تمایل صددرصد به مراجعت به روستا دارند و اگر اطمینان تامین زندگی و شغلی در بین باشد کوچترین مانعی برای مراجعت آنان وجود نخواهد داشت.

● با واگذاری زمین و تامین مسکن و ایجاد مراکز صنعتی و کارگاههای دستی برای تامین زندگی و شغلی موانع اصلی در راه عودت روستائیان مهاجر به جایگاه اولیه خود برداشته خواهد شد.

آموزش روستائیان از دو طریق علمی و عملی کوتاه مدت.

۳- انتخاب شورای خبرگان:

شورای خبرگان که متشکل از چند نفر روستایی سالخورده میباشد. بعنوان بازوی راست کشاورزی جهاد سازندگی و درکنار مدیران کشاورزی درآموزش و برنامه ریزی و اجرای روشهای مفید و سازنده کشاورزی درجهت افزایش تولید در واحد سطح و بهسازی اراضی و احیای مراتع و جنگل و امور عام المنفعه و تعاون نقش موثر خواهند داشت.

۴- حمایت و تقویت از شوراهای الامسی روستائی

حمایت و تقویت شوراهای اسلامی و افزایش قدرت اجرایی و مسئولیت های آنان در رابطه با همکاری و هم آهنگی با برنامه های کشاورزی و عمرانی جهاد سازندگی در جهت فراهم نمودن زمینه های اجرایی و تحصیل اعتبارات برنامه ها و

قبل از میل جامعه و توجه افکار به جانب زیر کشت در آوردن تمامی اراضی و استفاده از تمامی امکانات آب و خاک به مسئله کشت خوب و داشت خوب و برداشت خوب بپردازد.

«راه حل پیشنهادی و اجرایی»

همانگونه که برای تولیدات کشاورزی و فعالیت در بخش کشاورزی ناچار از استفاده از امکانات زمین و آب و تکنولوژی و وسایل کارضمن اصلاحات کلی و تغییرات جزئی هستیم در بکارگیری نیروهای آموزشی و فنی و خدماتی نیز با استفاده از نیروهای موجود با تغییرات و اصلاحات بنیادی ناگزیر خواهیم بود. با این تفاوت که سازمانی جوشیده از بطن انقلاب چون جهاد سازندگی با در اختیار گرفتن نیروهای انقلابی و مؤمن و ایثارگر و بانجهیزات به امور تربیتی و آموزشی فنی و ایدئولوژی با یک سازماندهی و تشکیلات منظم در جهت اعمال مدیریت و انتقال فن و ابتکار کشاورزی از مرکز تحقیق دانشگاهی تا زوایای روستا و اعمال آموزشهای علمی و عملی کوتاه مدت و دراز مدت درجهت تماس مستقیم با افراد روستائی و اجرای برنامه های مطالعاتی برای شناخت موقع و مکان نیازها و هم چنین تقویت ذوق و هنر و شکوفائی استعدادها با اتکا و استفاده از تجربیات ذیقیمت کشاورزان سالخورده بعنوان بازوی کشاورزی جهاد سازندگی به آسانی خواهد توانست به خواسته جامعه کشاورزی و انقلابی و اسلامی ایران جامعه عمل بپوشاند و در این رابطه موارد زیر مورد توجه است.

۱- مدیریت کشاورزی تا کوچکترین سطح (یک روستا)

در این باره بایستی برای هر روستا یک مروج جهادگر که حتی الامکان محلی و انتخابی از طرف روستائیان و انتصابی از طرف جهاد سازندگی بوده و مؤمن به اصول انقلاب اسلامی و ایثارگر و عاشق خدمت به خلق الله باشد و شناختی کامل از نیاز آنان داشته و حامی آنان باشد.

۲- آموزش و گسترش و تقویت آن:

آموزش بایستی در دو جهت فعالیت نماید الف - آموزش مدیران روستائی و افزایش فن و ابتکار آنان بطور عملی و علمی کوتاه مدت و دراز مدت ب -